
Krzeczkowo, st. 1, gm. Mońki, woj. podlaskie, AZP 31-84/1

Informator Archeologiczny : badania 34, 199-200

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

	<p>Dokumentacja i materiały są przechowywane w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.</p> <p>Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.</p> <p>Badania nie będą kontynuowane..</p>
Kraków-Nowa Huta-Cło , st. 65, woj. małopolskie, AZP 102-58/7	patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich
KRĄGOLAB , st. 27, gm. Stare Miasto, woj. wielkopolskie	<ul style="list-style-type: none"> osada z okresu wczesnego średniowiecza <p>Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od 24 września do 20 października pod kierunkiem S. Pietrzaka (Fundacja Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad.</p>
KROSNO , st. 1, gm. <i>loco</i> , woj. podkarpackie, AZP 110-74/51	patrz: późne średniowiecze
KRZECZKOWO , st. 1, gm. Mońki, woj. podlaskie, AZP 31-84/1	<ul style="list-style-type: none"> osada XII-XIII w. grodzisko wczesnośredniowieczne rezydencja obronna z 1 połowa XVI w. folwark i rezydencja plebana z XVII-XVIII w. <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od 21 sierpnia do 31 września, przez Macieja Karczewskiego (autor sprawozdania, Podlasko-Mazurska Pracownia Archeologiczna s.c.). Finansowane przez WKZ w Białymstoku. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 156,25 m².</p> <p>Prace wykopaliskowe prowadzone były w północno-wschodniej części wzgórza (Pisarowej Góry), w strefie zawierającej relikty domniemanego grodziska wczesnośredniowiecznego i późniejszej zabudowy. Eksploatacja objęła część pozostałości XVIII-wiecznego budynku, zidentyfikowanego na podstawie wizytacji parafii goniądzkiej z 24 września 1782 r. z „rezydencją” należącą do folwarku plebana z Goniądza. W całości przebadano przyziemia izby czeladnej wraz z rumowiskiem pieca kaflowego i kamiennie-ceglanego kominka oraz przylegające do niej części alkierza, kuchni i sieni. Pozostałości izby czeladnej obejmowały podłogę wylepioną z gliny, której fragment przylegający do podstawy kominka ułożono z cegły palcówki (pochodzącej z rozbiórki wcześniejszych, niezidentyfikowanych obiektów), kamienne fundamenty północnej i zachodniej ściany oraz fragmenty zwęglonych belek ze ścian południowej i zachodniej. Układ kamieni w przyziemiach ścian izby czeladnej i przykrywającej je częściowo warstwy polepy glinianej umożliwił uchwycenie dwóch faz przebudowy tej części „rezydencji”. Znacznie gorzej były zachowane relikty alkierza i sieni, zniszczone w znacznym stopniu przez późniejsze rozległe jamy gospodarcze. Pozostałości kuchni zostały uchwycone jedynie w jej południowo-wschodnim skraju, dzięki czemu ustalono, że podłoga tego pomieszczenia była wybrukowana średniej wielkości kamieniami polnymi.</p> <p>Odkryły w ciągu tegorocznych badań materiał zabytkowy obejmował liczący około 2000 fragmentów zbiór kafli płytowych pochodzących w przeważającej części z rumowiska pieca kaflowego z izby czeladnej. Dominującym elementem zdobniczym lic kafli był herb Lubicz. Ceramikę naczyniową reprezentowały najliczniejsze w zbiorze fragmenty naczyń siwionych i wypalonych w atmosferze utleniającej, w tym 3 misy zdobione białym malowanym ornamentem. Znacznie mniej liczne były fragmenty naczyń z polewą szklaną. Na pojedyncze fragmenty wczesnośredniowiecznej ceramiki naczyniowej natrafiono w obrębie niemal wszystkich warstw zawierających zabytki o nowożytniej chronologii. Wśród przedmiotów metalowych przeważały żelazne gwoździe pochodzące</p>

z konstrukcji drewnianych ścian izby czeladnej oraz gwoździe spinające kafle. W warstwie kulturowej nad relikdami XVIII-wiecznej „rezydencji” natrafiano na 1 grosz polski z 1831 r. Z relikdami „rezydencji” była związana też duża liczba gomółek i krążków szklanych.

Dokumentacja jest przechowywana u WKZ, materiały w Państwowym Muzeum w Białymstoku.

Badania będą kontynuowane.

Kuny, st. 19, gm. Władysławów,
woj. wielkopolskie

patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich

LESZCZ, st. 1, gm. Dąbrówno,
woj. Warmińsko-mazurskie,
AZP 31-57/6

- grodzisko wczesnośredniowieczne
- dwór obronny

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od czerwca do sierpnia pod kierownictwem dr Anny Marciniak-Kajzer (autorka sprawozdania, Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego, Pracownia Dokumentacji Archeologiczno-Konserwatorskiej). Drugi sezon badań.

W roku bieżącym przebadano obszar o powierzchni 83 m². Złożyło się na to 8 wykopów badawczych (X-XVII).

W północnej części cypla kontynuowano badanie dwóch obiektów mieszkalnych, których pozostałości odkryto już w poprzednim sezonie. We wschodniej części wykopu X, w warstwie, która jest identyfikowana z poziomem użytkowym domostwa z pierwszej fazy, odkryto 125 fragmentów naczyń glinianych, które potwierdzają datowanie obiektu na czasy od schyłku IX do początku XI w. Poza tym odnaleziono przęślik i 26 destruktywów kości zwierząt. Dość gwałtowny spadek warstwy w narożniku tego wykopu i zalegające skośnie przepalone draniece mogą sugerować, że być może jest to pozostałość ściany zagłębionej w ziemię obiektu (piwnicy?).

Po dwóch sezonach wykopalisk można określić zasięg badanego obiektu od strony zachodniej i północno-zachodniej. Od strony północno-wschodniej i południowo-wschodniej jego zasięg będzie można określić po poszerzeniu wykopów w kierunku wschodnim. Granica południowa nie zostanie odkryta, gdyż od tej strony znajduje się domek letniskowy.

W części zachodniej wykopu X kontynuowano eksplorację obiektu mieszkalnego z drugiej fazy użytkowania stanowiska, którego pozostałości odkryto uprzednio w wykopach IX i IX a. Podobnie jak w roku ubiegłym, warstwa identyfikowana z poziomem użytkowym domostwa zawierała znaczne ilości materiału zabytkowego. Do szczególnie interesujących należy brakteat oraz zbrojnik pochodzący ze zbroi płytkowej. Odnaleziono również 475 fragmentów naczyń glinianych, z czego 96% stanowiły ułamki naczyń wypalonych w atmosferze redukcyjnej. Ich obraz technologiczny i formalny pozwala na niewielką korektę datowania. Po pierwszym sezonie badań drugą fazę datowano, począwszy od poł. XV w. Obecnie można tę granicę czasową obniżyć do początków tegoż wieku.

W przypadku tego obiektu również nie sposób określić jego zasięgu. Rozpoznano granicę od strony północno-wschodniej, od południowo-wschodniej jest ona zniszczona przez wkop, a od strony zachodniej nie ma możliwości prowadzenia badań ze względu na stojący tu domek letniskowy.

W roku bieżącym po raz pierwszy badaniami objęto teren boiska sportowego. Profile czterech wykopów (XII, XIII, XIV i XVI) złożyły się na ciągły przekrój znajdującego się tam niewielkiego obniżenia terenu. Obserwowany tu układ stratygraficzny pozwala na wysunięcie hipotezy, że znajdował się tu pierwotnie przekop – sucha fosa. Odnaleziony materiał zabytkowy pozwala na datowanie tego obiektu na wczesnośredniowieczną fazę użytkowania stanowiska. Niestety niwelacyjne prace ziemne były tutaj prowadzone na tak dużą skalę, że obecnie